

عنوان مقاله:

بررسی شاهنامه امین و دانشنامه منظوم ایران

محل انتشار:

دومین همایش ملی بازشناسی مشاهیر و مفاخر خراسان در ادب پارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

فرزانه غلامی تبار - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

با توجه به اینکه حکیم ابوالقاسم فردوسی از چهره های بسیار پر افتخار در حوزه ادبیات کشورمان است که می توان لقب ایرانیتیرین ایرانی را به او داد از همین جهت شخصیت ادبی و فرهنگی بسیار بالایی دارد که موجب شده که بسیاری از پژوهشگران به بررسی آثار آن بزرگوار بپردازند که از جمله آن آثار می توان به شاهنامه امین، دانشنامه منظوم ایران اثر پرفسور سید حسن امین اشاره کرد که بعد از 1000 سال که از فوت این شاعر پر آوازه می گذرد برای زنده نگه داشتن نام او در 7 جلد نه تنها به بازآفرینی آن اثر بلکه به نظیره گویی پرداخته است که در واقع در دراز مدت از مکمل های شاهکار شاهنامه خواهد بود. زیرا اول اینکه تمام شاهنامه در این اثر منحصر به فرد بوسیله پژوهنده و سراینده به نظم و نثر باز آفرینی، خلاصه، تحلیل و تفسیر شده است. دوم اینکه مفاهیم روزآمدی مانند آزادی، جوانمردی، حقوق بشر و عدم تبعیض جنسیتی، قومی، زبانی و غیره در آن موج می زند. سوم اینکه علاوه بر اینکه پرفسور سید حسن امین شاهنامه را بازآفرینی کرده، تداوم تاریخ ایران و جهان را نیز در آن گنجانده و ادامه تاریخ ایران تا امروز را به سبک و سیاق فردوسی اما براساس تاریخ مستند هم به انجام رسانده است. چیزی که مرا به بررسی شاهنامه منظوم ایران فرا می خواند این است که مطالبی که فردوسی از آن اطلاع نداشته از قبیل اطلاعات دولت ماد، هخامنشی، اشکانی و غیره را در شاهنامه امین بصورت نظم و نثر گنجانده است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه فردوسی، زبان فارسی، ادبیات، فرهنگ، شاهنامه امین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/686546>

